

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/2015
15.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуља Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.В., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.В., адвоката П.Ј., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бору Кпп 39/14 од 21.12.2014. године и Основног суда у Бору Кв 250/14 од 25.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.В., адвоката П.Ј., поднет против правноснажних решења Основног суда у Бору Кпп 39/14 од 21.12.2014. године и Основног суда у Бору Кв 250/14 од 25.12.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору Кпп 39/14 од 21.12.2014. године према окривљеном В.В. на основу члана 211. став 1. тач. 1) и 3) ЗКП у вези члана 498. став 1. ЗКП одређен је притвор у трајању од 30 дана, који му се рачуна од 19.12.2014. године у 16,00 часова, када је окривљени В.В. лишен слободе.

Решењем Основног суда у Бору Кв 250/14 од 25.12.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.В., адвоката П.Ј., изјављена против решења о одређивању притвора Основног суда у Бору Кпп 39/14 од 21.12.2014. године.

Против наведених решења, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног В.В., адвокат П.Ј., због повреде закона на штету окривљеног из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП у вези члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и окривљеном В.В. укине притвор и нареди да се он пусти на слободу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.В., адвоката П.Ј., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним решењима повређен закон на штету окривљеног, односно члан 74. тачке 3) ЗКП, јер нису били испуњени услови за одређивање притвора окривљеном В.В., будући да окривљени није имао браниоца од момента задржавања, као и за време саслушања код Основног јавног тужиоца у Бору, односно код судије за претходни поступак, па суд није могао да одреди притвор окривљеном док претходно не обезбеди да он буде саслушан у присуству браниоца, односно суд није могао да одлучује о основаности предлога Основног јавног тужиоца у Бору за одређивање притвора према окривљеном В.В., а с обзиром на то да му није обезбеђена обавезна одбрана и да је свој исказ дао без присуства браниоца у ситуацији када му се морала обезбедити обавезна одбрана, а по оцени браниоца није од утицаја околност да је окривљеном непосредно пре саслушања одређен бранилац по службеној дужности. Такође, у захтеву се истиче да се не може прихватити став изражен у побијаној другостепеној одлуци, а да чињеница да бранилац окривљеног по службеној дужности није могао да приступи и да брани окривљеног приликом саслушања због опште познатих околности - обуставе рада адвоката, не представља са становишта закона и права окривљеног на правично суђење, оправдан разлог због којег окривљеном није обезбеђена обавезна одбрана.

Изнете наводе браниоца окривљеног да је првостепеним и другостепеним решењем на штету окривљеног повређен закон из члана 74. тачке 3) ЗКП, Врховни касациони суд је оценио као неосноване.

Одредбом члана 212. став 1. ЗКП је прописано да о одређивању притвора одлучује суд на предлог јавног тужиоца, а после потврђивања оптужнице и по службеној дужности, док је ставом 2. истог члана прописано да ће пре доношења одлуке из става 1. овог члана суд саслушати окривљеног о разлозима за одређивање притвора, те да саслушању могу да присуствују јавни тужилац и бранилац, док је ставом 3. истог члана прописано да је суд дужан да на погодан начин обавести јавног тужиоца и браниоца о времену и месту саслушања окривљеног, а да се саслушање може обавити у одсуству обавештених лица.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног јавног тужиоца у Бору Кт 660/14 од 19.12.2014. године окривљеном В.В. постављен бранилац по службеној дужности, адвокат П.Ј., а у поступку који се против окривљеног В.В. води због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, те да из записника

о саслушању окривљеног Кпп 39/14 од 21.12.2014. године произилази да је судија за претходни поступак пре саслушања окривљеног В.В. констатовао да је бранилац окривљеног по службеној дужности, адвокат П.Ј. телефоном обавештен о саслушању окривљеног, те да је исти обавестио поступајућег судију за претходни поступак да због опште познатих околности везаних за штрајк адвоката у целој Републици Србији не може да приступи рочишту.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби по налажењу Врховног касационог суда побијаним правноснажним решењима није повређен закон на штету окривљеног из члана 74. тачке 3) ЗКП, јер је окривљеном В.В. притвор одређен почев од 19.12.2014. године, када је лишен слободе и ког дана му је решењем Основног јавног тужиоца у Бору Кт 660/14 од 19.12.2014. године постављен бранилац по службеној дужности, а који бранилац је телефоном био обавештен о времену и месту саслушања окривљеног пред судијом за претходни поступак 21.12.2014. године када је окривљени и саслушан у одсуству уредно обавештеног браниоца. Дакле, из наведеног јасно произилази да је окривљени В.В. имао браниоца од лишења слободе, у смислу члана 74. тачка 3) ЗКП који бранилац је у смислу члана 212. став 3. ЗКП био обавештен о времену и месту саслушања окривљеног у овом поступку, због чега су наводи из захтева браниоца окривљеног да суд није могао да одреди притвор окривљеном док претходно не обезбеди да окривљени буде саслушан у присуству браниоца и да је предлог Основног јавног тужиоца у Бору за одређивање притвора према окривљеном био неоснован јер окривљеном није обезбеђена обавезна одбрана, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**